

summer, der findes paa Finantslovsforslaget. Nu maa man erindre, at det er Regjeringen, der i sin Tid har bestemt Indholdet af Finantslovsforslaget, det er Regjeringen, der faar Lov til at bedømme, hvad der er nødvendige løbende Udgifter, og det er Regjeringen, der faar Lov til at afholde dem indenfor den Grænse, den selv har fremsat paa Finantslovsforslaget. Jeg skjønner derfor ikke Andet, end at Conseilspræsidenten havde fuldstændig Ret, da han ved Forhandlingen om Fællesudvalgets Indstillinger udtalte, at den fulde Indflydelse paa Fasttættelsen af Statens Indtægter og Udgifter kan Repræsentationen selvfølgerlig kun faae gennem Vedtagelsen af en Finantslov. Det er givet, at naar en saadan ikke vedtages, maa Meget udover det, som Repræsentationen kunde ønske, være overladt til Regjeringens Skjøn. Det tror jeg, at Alle maa være enige om. (Afbrydelse af Berg). Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds er altsaa ikke enig deri. Det gjælder nu om Maaden, paa hvilken denne midlertidige Finantslov vil blive benyttet. Det er blevet hævdet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad), og hans Ansøkker have fundet Tilslutning hos det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Wintner), at Stridsspørgsmaalet om Universitetet er ryddet af Veien ved den midlertidige Finantslov. Nu spørger jeg: Hvorledes forholder det sig med de Bevillinger, jeg mindede om forleden Dag — det er jo muligt, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds vil svare mig idag — med Bevillingerne paa §§ 22 og 23. Vi vedtog forrige Aar en Lov om Søværnets Ordning og en Tillægslov til Loven om Søværnets Ordning. Begge disse Love finde første Gang deres finantsielle Udtryk paa Finantsloven for iaar. Man kan maaffe sige, at Posteringerne ere fte i Genhold til selve disse Love, og derfor give Lovene Sjæmmel for Posteringen; men man kan dog ikke have glemt, at, da vi forhandlede om Finantsloven, var der overordentlig stor Uenighed om Maaden, hvorpaa disse Love vare fortolkede, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds vilde slet ikke fortolke dem, han afholdt sig fra enhverformhelt Mening om disse Spørgsmaal. Vi kom til et Resultat gennem Forhandlingerne i Folkethinget og Landsthinget; men, naar denne Finantslov ikke kommer til at foreligge, men Krigs- og Marineministeren skal holde sig til den Bevilling, der er givet ved den midlertidige Finantslov, har han saa ikke fuldstændig Ret, og have vi ikke givet ham Ret til at holde sig til det Finantslovsforslag, som i sin Tid var forelagt, naar kun Udgifterne ere nødvendige og løbende. Jeg skjønner ikke bedre; er det urigtigt, skal det glæde mig at blive oplyst derom. Der

er mange andre Exempler, som man kunde hente fra Finantsloven; jeg har ikke gennemgaaet den i det Enkelte, men jeg skal f. Ex. nævne Bevillingerne til Bygningsvæsenet, som gaa igjen næsten paa alle Ministres Budgetter. At man ifølge den midlertidige Finantslov skulde kunne afholde Udgifter til Nybygninger, anser jeg ikke for rimeligt; men Udgifterne til Vedligeholdelser og Reparationer ere dog løbende, og at de ere nødvendige, siger Ministeren, ligger deri, at han har forlangt dem paa Finantslovsforslaget. Nu skulde det dog være be-lynderligt, om man netop iaar skulde ville bevilge Alt, hvad der er forlangt paa dette Omraade; det er da ikke slet nogenjinde for; men efter den midlertidige Finantslov vilde alle saadanne Udgifter blive afholdte af vedkommende Ministre, og jeg skjønner ikke rettere, end at de have Lov til at gjøre det. Hvor er Korrektivet? Det ser jeg ikke. Er det Statsrevisoratet, der skal sættes til Doms, om Udgifterne have været nødvendige, om de kunne henregnes til de løbende, om Summierne ikke ere overstredne? Jeg tror det ikke. Man har ikke noget Korrektiv, og det forekommer mig derfor at være en fuldstændig urigtig Wei, man er kommen ind paa, og det forekommer mig da meget befynderligt, at man under Valgkampagnen faa stærkt urgerede, at det, Regjeringen vilde tilliis, var Bevillingsretten, i det Dieblis, man selv frivillig har givet Afkald paa den Bevillingsret, som det var Thingets Opgave at vaage over. Ikke mindre befynderligt var det, at man stadig hævede, at man havde en stærk Mistillid til den nuværende Regjering, naar det erindres, at man ikke kan give et større Bevis paa Tillid end netop ved en midlertidig Finantslov, hvor saa uendelig Meget overlades til vedkommende Regjerings Fortolkning. Om man har villet Nogen tilliis, eller hvem man har villet tilliis, det veed jeg ikke; men har man troet at ramme Regjeringen, da tror jeg, at man har taget feil, thi Regjeringen er ved Hjælp af denne Finantslov istand til at holde Alt gaaende, og hvad angaar det, der ikke kan gennemføres, det, der ikke hører ind under de nødvendig løbende Udgifter, da er det Landet og Befolkningen, man har berøvet visse Goder, som de maa ønske, og deriblandt saadanne Foranstaltninger, som Folkethinget selv har anset for nødvendige, og som det ved eget Initiativ har sat ind paa Finantsloven, f. Ex. det isbrydende Dampskib; thi det faae vi jo ikke, og selv om det havde staaet paa Finantslovsforslaget, saa kunde det neppe betragtes som en nødvendig løbende Udgift. Ja, nødvendig er denne Udgift, men om den kan siges at være løbende, veed jeg ikke. Men er Forholdet det, at vi have givet Noget bort af den Bevillingsret, som det var vor Pligt at værne om, da forekommer det mig i høieste Grad ønskeligt, at vi komme til ordnede Tilstande, og dertil